

ПРИНЪЗ

МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ ЛИСТЪ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ — ИЗЛАЗА СЕДМИЧНО
РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ НА УЛИЦА „ПРЪСЛАВЪ“ № 4 — СОФИЯ.

ТЕЛЕФОНЪ 1932.

К. Мисирковъ.

Изходътъ

ското въстание, прогласено на 2 август 1903 година.

Ангора за Македония и Тракия.
Голѣмия митингъ въ Ангора.
Заплашване съ репресии.

Слѣдъ Букурещъ, дѣто скоро се състои митингъ, като протестъ срѣщу жестокиятъ и прѣсѣдваната на аромѣнитъ въ южна Македония, сега се обажда Ангора. Наскоро въ новата турска столица се е състоялъ голѣмъ митингъ за да се протестира противъ прѣсѣдваната, на които сѣмъ изложени пѣкъ турцитъ въ южна Македония и Тракия.

Вѣстникъ „Вакопъ“ печата по този поводъ слѣдната телеграма отъ Ангора: „Както е извѣстно, жестокиятъ, на които се отдаватъ грѣцкитъ власти надъ беззащитното население въ Западна Тракия и Македония, прѣдизвика голѣмо негодунство навредъ въ страната, тукъ това брожение се е изразило въ единъ грандиозенъ митингъ. Прѣдъ многобройната публика прѣвъ говори Вели бей, депутатъ отъ Спарта, който, отъ обитавата въ черно — въ знакъ на трауръ — трибуна, обрисова непоносимото положение на турцитъ въ Македония, така и въ Западна Тракия. Поддигатъ ни неприятелъ, казалъ той, който не можа да устои на напора на армията ни, си е поставилъ сега за цѣль да унищожи турския елементъ въ Македония. Нашитъ сѣнардиции се лишава отъ най-елементарнитъ права и осмѣждатъ на непоносимъ животъ. Тѣхното положение е трагично; тѣ загиватъ безъ да има кой да имъ се притече на помощ. Воллитъ на хиляди нещастници едва допиратъ до насъ, защото тѣхния гласъ се задушава отъ освирепѣлитъ джелати.“

Слѣдъ като избори всички грѣцки издѣствелства, оратора завърши, като каза, че Турция не може повече да бѣде зрители на подобно нечовѣшко отношение спрямо нейни сѣнардиции и тя трѣбва да обърне вниманието на цивилизованите свѣтъ върху зѣвствата, които турцитъ вършатъ въ Македония и Западна Тракия; като заяви открито, че ако тѣ не прѣстанатъ, турския народъ ще сумѣе отново да се спре злодѣйската ръка.

Слѣдъ Вели бей говориха Есадъ Ходжа и Саафетъ бей. И двамата оратори се спрѣха главно върху необходимостта да се пристѣпи къмъ репресии по отношение грѣцкото население въ Тракия.

На край бѣ гласувана резолюция, въ която се излагатъ слѣднитъ искания:

1) Да се тури край чѣсъ по-скоро на прѣсѣдваната надъ турското население въ Западна Тракия и Македония;

2) Да се заяви на правителството, че, въпреки задоволството ни отъ постигнатитъ му прѣдъ великитъ сили, тѣ не се считатъ за достатъчни;

3) Да се прѣдприематъ нови по-стѣпки още по-енергични въ това направление, като се има прѣвидъ, че грѣцитъ въ Турция не бива да се радватъ на едно привилегировано положение. Ако репресалнитъ мѣрки се наложатъ, тѣ щѣли да се състоятъ въ слѣдното:

1) Изпращане въ концентрационни лагери на грѣцитъ отъ Цариградъ;

2) Тѣхното задължително изселване и изпращане въ Гърция;

3) Конфискуване на имотитъ имъ, които ще послужатъ за компенсация на турцитъ, които имоти сѣмъ загубили отъ грѣцкитъ власти;

4) Наставяне на турскитъ бѣжанци въ грѣцки учреждения въ Цариградъ.

Изселването на турцитъ отъ Македония

Бѣлградския в. „Врѣме“ въ броя си отъ 3. XI. по изселването на мюсюлманитъ отъ Македония пише:

„Въ Южна Сърбия започнало е едно движение, което много говори за народната особеност. Голѣми маси мюсюлмански сѣмѣйства напущатъ своитъ огнища въ нашата държава и търсятъ ново отечество въ Мала Азия и Европейска Турция. Въ нашата печатъ излизатъ въ последно врѣмѣ статии, откоито едни засѣпватъ гледѣщието, че мюсюлманитъ трѣбва да се изселватъ и въ това трѣбва да имъ подпомогатъ държавата, а други засѣпватъ гледѣщието — промишлено-материалистично — да останатъ тукъ. Ний сѣмѣтаме, че се касае до въпросъ, чието рѣшеніе е извънъ нашитъ сили и който можеше сѣмъ силата на държавния авторитетъ и властъ до нѣкъдъ да го парализираме, но нито ние можемъ да го отклонимъ отъ онова направление, което той естествено и непринудено е заелъ. Ний само констатираме факта, безъ да пѣдимъ, или задържаме мюсюлманитъ въ нашата страна и ни се струва, че най-добрия начинъ за разрешението на тоя въпросъ е да се подчертае оня великъ исторически моментъ, който е

АБОНАМЕНТЪ:

За България годишно 120 лв.

„ полугодишно 65 лв.

За странство 200 лв.

За Америка 2 долара

справедливъ и прѣдрѣшенъ по въпроса. Тѣ бѣгатъ отъ нашата държава отъ вѣкове; не отъ нашитъ терзания и робство, но отъ тѣхното вѣковно опакъ схващане за държавата, за сдружения, които сѣмъ се противопоставяли на европейския държавенъ принципъ. Прокламацията на турската република е единъ отчаянъ маниеръ, за да може Турция да се приобщи съ Европа и, възприемайки нейнитъ схващания, да се обнови за животъ и напредѣкъ.

До колко този опитъ ще успѣе, ще се види, но че надежди голѣми нѣма, доказва и това, че нашитъ мюсюлмани, по душа и менталитетъ сѣмъ турци, както ония въ Турция, поради което напущатъ нашата държава, защото не могатъ да поддържатъ европейския държавенъ принципъ. Тѣхното замисляване отъ нашитъ прѣдѣвски огнища, прѣдизвика въ насъ, скръбъ на раздѣла, ала сѣмѣ врѣмѣно това укрѣпва въ насъ убѣждението, че сме безсилни да сторимъ нѣщо противъ единъ процесъ, който намира своя произходъ отъ феодалния редъ на нѣщата извънъ нашия домашенъ животъ и който може да прѣсѣкоши всѣмъкъ баракъ. На мюсюлманитъ не трѣбва да се прѣчи за изселване. Нѣмаме тази велика любовъ и безгранична прѣдотсрочностъ за да заглушимъ тѣхния гласъ на душата имъ, гласъ за да тѣхния гласъ на цѣлия имъ животъ, който ги е научилъ прѣвъ вѣкове другояче да гледатъ, другояче да дишатъ а не както насъ.

Прѣдъ грѣцката република.

Отъ това, що се пише въ атинскитъ и солунскитъ вѣстници се схваща, че е настѣпило голѣмо охлаждане въ отношенията между отѣдѣлитъ революционни фактори въ Гърция. Тѣ даже започватъ вече взимано да се заканватъ. Така, полковникъ Н. Пластирасъ, говорейки прѣдъ редактора на в. „Елевтеросъ Логосъ“ за настояването на генералитъ Пангалосъ, Отоносъ Кондилис и други, да се възвѣдѣ още отъ сега републиканско управление въ Гърция заявилъ, между друго, и слѣдното: „Ние нѣма да позволимъ никому да нанесе какъвто и да е ударъ на държавния престижъ, нѣма да дадемъ възможностъ никому да разклати мира, реда и спокойствието на държавата. Ако въпрѣки всѣко наше очакване, би се излюжилъ на опастностъ по какъвто да е начинъ обществения редъ и тишината въ страната, мога да ви уверѣя, че революционеритъ сѣмъ рѣшили на всѣка цѣна да потушатъ всѣка волностъ, всѣко отклонение по най-жестокъ начинъ. Въ такъвъ случай ще се намѣримъ изправени прѣдъ жестоката необходимостъ да поставимъ на мѣстото имъ хора, сѣмъ които ни свързватъ свещени връзки, свѣтли спомени.“

Въ отговоръ на тѣзи закани отпавени къмъ идеолозитъ на републиканската идея въ Гърция, генералъ Пангалосъ прѣдъ редактора на атинския в. „Елевтеросъ Типосъ“, изказалъ слѣднитъ закани къмъ революционеритъ:

„Борбата за въвеждане републиканско управление въ страната ще се води само съ законни сѣдства: митинги, манифестации, резолюции, публичности, ние не можемъ, обаче, да допуснемъ, че революционеритъ, споредъ изявлениата на полковникъ Пластирасъ били рѣшени да нахакатъ, да сѣмѣжатъ по най-жестокъ начинъ всѣко отклонение, всѣка волностъ, и че тѣ щѣли да се намѣрятъ въ трудното положение да сѣмѣжатъ и хора, сѣмъ които ги свързвали свещени връзки, свѣтли спомени. Не зная дали тѣзи думи на Пластирасъ сѣмъ прѣвѣдени вѣрно. Ако, наистина, той е казалъ подобно нѣщо, олѣженъ сѣмъ да заявя и азъ, че това заплашване нѣма да се изразява, щоъ като едно твърде голѣмо болѣшинство отъ грѣцката армия и флота се обявява въ полза на република въ Гърция.“

Македонския бойкотъ на изборитъ въ Гърция.

Г-нъ Бусиосъ, извѣстниятъ грѣцки депутатъ въ турския и грѣцки парламенти, прѣдъ одного отъ редакторитъ на атинския в. „Елевтеросъ Вима“ заявилъ, че групата още продължавала да мисли и да настоява на рѣшеніето си, щоъ македонската група да бойкотира изборитъ, защото причинитъ, които наложиха бойкотирването на изборитъ не само продължаватъ да сѣмѣствуватъ, но и се увеличавали още повече съ увеличаване на хаотичното положение въ страната. Никакви рѣшения, взети отъ страна на другитъ македонски организации нѣма да ни повлияятъ въ какъвто и да било отношение за ревизиране на това свое рѣшеніе. Тѣ нѣма да измѣнятъ и гледѣщието ни по него.

По въпроса за промѣната на формата на държавното управление Г. Буеносъ заявилъ:

Ние сме привърженици на конституционно-монархическото управление.

Щомъ се слага на разискване въпросъ за бѣдѣщата форма на управление, ние не бихме се обявили противъ плебисцита, за да си каже народа думата по него, но винаги при предположеніето, че плебисцитъ ще се произведе свободно, спокойно. На всѣки случай ние бихме предпочели единъ прѣдизборенъ плебисцитъ, за да може чѣсъ по-скоро да се уясни положението въ страната.

Отъ друга страна солунскитъ в. „Неа Алимпия“ съобщава, че и въ старитъ прѣдѣли на грѣцкото кралство привърженицитъ на течението за бойкотирване на прѣдстоящитъ законодателни избори, фиксирани вече за 16 декември т. г., се увеличавали отъ денъ на денъ.

Н. Германосъ и Ф. Драгумисъ, кандидатираны за депутати, прѣвия за Халкидическия полуостровъ, втория за Леринъ, се отказали да взематъ участие въ изборитъ.

Изборитъ въ Албания

Частния римски дописникъ на в. Ендепандансъ Бѣлжъ; г. Н. де Алдиано, печата въ броя на вестника отъ 17 XI слѣдната дописка:

На 27 ноември ще трѣба да се обявятъ избранитъ народни делегати, а послѣднитъ отъ своя страна ще трѣба да избератъ единъ месѣцъ по-късно, т. е. на 27 декември, съответнитъ депутати за учредителното народно събрание, които ще бѣдатъ на брой около сто и десетъ.

Днесъ за днесъ въ Албания има два партии. Либералната партия, водена отъ Монсиниоръ Фаноли, бившъ министъръ на външнитъ работи и бившъ делегатъ на Оѣсцовото на народитъ, иска днешния режимъ въ Албания да се задържи за едно врѣмѣ отъ 7—8 години; прѣвъ това врѣмѣ регентството ще сѣмѣствува почти подъ формата на република и слѣдъ туй народътъ ще се произнесе. Споредъ програмата на тая либерална партия, регентитъ, които сѣмъ четири — двама християни и двама мюхамедани, ще трѣба да се избиратъ прѣвъ всеобщо гласоподаване. Тая партия сѣмѣта да въведе аграрна реформа.

Народната партия, която поддържа днешното правителство, прѣдставявано отъ Ахмедъ Зогулъ, министъръ-прѣседателъ, отъ Пандели Евангели, министъръ на външнитъ работи и отъ професоръ Вланси, министъръ на общитъ сгради, иска сѣмѣ така да остане въ сила днешния режимъ за извѣстно врѣмѣ; но тя поддържа, че регентитъ трѣба да се избиратъ за четири години отъ парламента, който има суверенни права.

Опозицията се прѣдства отъ Акѣбъ паша, единъ паралитиченъ старецъ, който живѣе въ Виена и е единъ видъ вѣлнелъ на партията на изпѣднитъ. Тая партия иска възвръщането на монархическия режимъ, съ тайната мисль да повърне отново албанския тронъ на князъ Видъ.

Наистина, оппозицията не се ползува, поради елементитъ, които я сѣмѣстватъ, съ голѣмо влияние и твърдъ сѣмѣнително е дали ще може да намѣри въ Италия подкрѣпката, която дѣта, макаръ че се прѣсна слухъ, че тя е намѣрила насърчение отъ страна на Габриело д'Анунио, или най-малко — отъ легионеритъ, останали вѣрни на поста.

Трѣба най-сѣмѣ да се прибави, че либералната партия се обявява противъ оставането столицата въ Тирана, дѣто сѣмъ сѣмѣрдогочени всички фактори на управлението и за прѣнасянето ѝ въ Шкодра или въ Валона, дѣто се намиратъ националистическитъ елементи, когато народната партия не се показва никакъ разположена да прави концесии по този въпросъ.

Не е мѣжко да се схване, че Италия не би погледнала благосклонно къмъ

едно евентуално провъзгласяване на князъ Видъ за суверенъ на Албания. Тя гледа съ голѣмо недоверіе на кампанията, която води, въ печата и другде, партията на Акѣбъ паша. Обратно, отношенията между външното министерство и днешното албанско правителство сѣмъ отлични.

Истина е, че противникитъ на кабинета Ахмедъ Зогулъ сѣмѣтатъ, че послѣдния е напълно подчиненъ на Югославия, но невъзможно е да се иска нѣкога Албания да води напълно враждебна политика къмъ своитъ сѣмѣди, съ които трѣба да поддържа добросѣдски отношения, отъ които до голѣма степенъ зависи стопанското и финансово развитие на Албания.

Слѣдѣния отъ дипломатически източникъ гласятъ, че италиянското и унгарското правителства сѣмъ посѣмѣвали напоследѣкъ тиранското правителство да бѣде умѣрено, защото необходимо било Албания да не прѣдизвика съ държавното недоверіе на Бѣлградъ, което би урѣдило интереситъ ѝ по случай опрѣдѣлянето границитъ между Югославия и Албания.

Съобщение

Въ брой 41 отъ 20 октомври т. год. в-къ „La correspondens international“ — Берлинъ, говорейки по македонскитъ работи и за Вътрешната Макед. Революц. Организация, нахвърля съобщението, че въ свръзка съ общото положение на България, правителството стрѣло и оръна на Вътрешната Революц. организация в-къ „Илинденъ“. И не е прѣвъ тоя вѣстникъ, който е третира въ в-къ „Илинденъ“ като органъ на сѣмѣщата организация.

За да се прѣмахнатъ еднажъ за винаги всѣмъкъ недоразумѣния и смѣсвания, Ржководното тѣло на Илинденската организация съобщава на външния свѣтъ и на българското общество, слѣдъ като е съобщавало това въ много броеве на в-къ „Илинденъ“, че нито в-къ „Илинденъ“, нито в-къ „Пиринъ“ сѣмъ били нѣкога, или пѣкъ сѣмъ сега органи на Вътрешната Революц. Организация. Самата Илинденска Организация сѣмѣствува и дѣйствува въз основа законно легитимирани уставъ и въз основа конгресни рѣшения, които не сѣмъ били никога никаква тайна. Всѣмъкъ смѣсване отъ страна на когото и да било само е врѣдило нейнитъ легални задачи, а всички тенденциозни съобщения отъ тоя родъ изъ чудожия печатъ цѣлятъ само провокаторски цѣли, една отъ които постигана своята цѣль — спирането на в-къ „Илинденъ“.

Имайки прѣдъ видъ горното, Ржководното тѣло вѣмѣнява въ обязаностъ на всички свои дружества и членове да сторятъ всѣмъкъ за разяснението цѣлитъ и задачитъ на Илинден. организация, като прѣстанатъ да я смѣсватъ съ Вътрешната Макед. Революц. Организация, за което имъ се разпраца и специално окръжно подъ № 1365 отъ днесъ.

РЕВОЛЮЦИОННИ КИПЕЖИ

Подвизитъ на легендарния Георги Вьндевъ

Какъ той възкресна. Новото му голѣмо сражение. Бойната трѣба на четата.

Извѣстно, че въ едно голѣмо сражение на легендарния въ Струмишко войвода Георги Вьндевъ, той слѣдъ като раззи отряда на ренегата Пандурски, който бѣ самъ тежко раненъ, остави на мѣстосраженіето единъ убитъ свой четникъ, когото сѣмѣбитъ сѣмъ взели за самия Вьндевъ. Дълго време сръбската прѣса продължаваше да се нами сѣмъ убийството на Вьндевъ и не само това, но сръбската властъ по донесението на Струмишкия окол. началникъ, даде слѣдѣмѣитъ се награди за „убийството“ на Вьндева.

Единъ денъ обаче на 7 октомври ренегата Георги Воденски, другаръ на Пандурски, се срѣща до с. Муртино съ четата на Вьндевъ, който открива огънь по него и така разпрѣсва отряда на прѣвия, че самъ Воденски се е отозвалъ сѣмъ единъ селенинъ чакъ въ с. Моноспитово. Едвамъ два дена слѣдъ прѣстѣпката сѣмъ събрали тѣмъ прѣнатитъ части. Обаче единъ отъ бѣмѣщитъ другари на Воденски стига изплашенъ въ Струмица и съобщава, че се сражавалъ съ Вьндева и сѣмъ очитъ си го видѣлъ. Окол. началникъ, изнедаданъ, му забранява да говори подъ страхъ на наказание, като го мѣмѣри най-строга за разказа.

Втори пѣтъ (на 24 октом.) четата на Вьндевъ денѣмъ прицакава единъ отъ регентитъ, сподвижникъ на Пандурски и на Георги Воденски, именно контра войвода дѣто Янушъ отъ с. Прибачено, тѣмъко когато той минава съ стража. Четата изкача извѣдѣнъ и залава живъ дѣто Янушъ, който и бива екзекутиранъ. Всичко това обезкуражава сръбски срезки началникъ, обаче той продължава да мѣмѣчи за Вьндева и да твърди прѣдъ погорното си началство че Вьндевъ е убитъ.

Около това врѣмѣ секретаръ-бирника въ с. Рибница (Петричъ) Ив. Узунвъ, поради злоупотреби, избѣгва въ Струмица и между другитъ тамъ доноси разправилъ на окол. началникъ, че Вьндевъ е наистина живъ. Въ отговоръ началника заповѣда единъ хубавъ трѣба на Узунова.

Обаче, на 31 октомври пламва едно ново сражение съ Вьндевъ въ мѣст. „Коджа Чамръ“. Четата е била уморена отъ дългото пѣтуване, поради което всички легнали да спятъ. Около часа 1 на пладне касовитъ съобщава, че четата е обградена. Въ туй врѣмѣ отъ къмъ с. Кукиличъ се задала друга войска. Четницитъ се сѣмѣждатъ и бърже заематъ позиция. Къмъ часа 2 кукиличката потеря открива огънь, обаче четата се нахвърля насрѣщу и разбива потерата въ разтоане само на половинъ частъ. Къмъ часа 4 пристига отъ Струмица нова потеря вече съ картечици и се завързва опозитъ сражение. Четата обаче е на мѣстото си и обсила противника си съ залпове и бомби, викайки „ура, напредъ!“ Къмъ часа 5 войводата дава заповѣдъ на бойната трѣба на четата да засѣмѣри атака. Изплашени отъ това първо

ОТЗИВИ

Македония на филмъ.

Наскоро ще бѣде пуснатъ и въ България единъ прѣвъ по рода си филмъ. На филма ще бѣдатъ засѣмѣни вълѣбствата на македонската природа, сцени отъ македонския битъ и сцени отъ епичнитъ македонски революционни борби срѣщу владѣството на турския Султанатъ.

Прѣдъ погледа на публиката ще се нѣмѣтъ изгледи на македонски градо-

ве, селища и мѣстности; македонски народни носии и ликове на бѣлѣжитъ македонци — покойници; общественици, революционни водачи, войводи на чети и чети.

Дѣвъ величествени шестѣмѣ съставляватъ завършенъ на филма: едного по честването въ София тѣмѣнитъ останки на безсмъртния македонски революционеръ, Гоце Дѣлчевъ, и друго по честването, тоже въ София, двадесетъ годишнината на Илинден-

появяване на бойна тръба, сърибът почват да отстъпват, събития, че четата разполага със голъми сили. И към частта 8 вечерта четата сполуча да пробие пътя и да излезе съвършено невредима от сръбския огън, като убива у противника двама души и ранява 4. Сражението е траяло цѣли 6 часа.

Чакъ слѣдъ това сражение Щипския великъ жупанъ Матковичъ научава истината за Вьндева и иска веднага увольнението на Струмишкия околийски началникъ за лжливитѣ доносения. Неловкото положение на началника обаче продължава да се спасява съ твърдението, че Вьндевъ е убитъ.

И за да оправдае всичко това сега сжия окоп. н-къ е далъ най-строги и тайни нареждания за непремениното уничтожение на Вьндева, което въ такъвъ случай да се отнесе къмъ датата, когато е било възвѣстено убиването му.

И за тая цѣль сега Струмишко се кръстова отъ силни потери.

И въпрѣки есичко легендарния вече Вьндевъ, разказва бѣжанеца отъ Струмишко, е живъ и здравъ и готовъ, както всѣкога“...

Смъртта на майоръ Шаранковичъ.

Нови подробности.

На Бѣлградския в-къ „Време“ съ дата 16.XI. отъ Щипъ пишатъ:

Гралтъ Кочани е разположилъ въ плодородната оризна равнина край Кочанската рѣка. На 15 т. м. майоръ Шаранковичъ съ нѣколко войника, къмъ 3 часа слѣдъ обѣдъ тръгналъ къмъ с. Саса. Пѣшачкия пѣтъ върви прѣзъ селата Оризаре, Прѣска, Градъ, Костиндолъ, влиза въ гсти и мажнотроходими гори на Царевия връхъ, оттамъ пробива прѣзъ гористото Султанъ-Тепе и се спуска къмъ каменистата Саса. Защо майоръ Шаранковичъ не е потеглил на 15 сутринтъ, а се задържалъ до подиръ обѣдъ, всичко това спада въ царството на тайната, но защо пѣкъ тукъ, близо до Кочани комитѣтъ сж го чакали, а не нѣждѣ далече въ гората, това има демонстративен характеръ. То е въ връзка съ тайнитѣ комитетски разпорѣждания. Въ това нека се навлиза по-дълбоко при слѣдствието на обстоятелствата, при които живѣе тукашното население.

Кочанската околия се бѣше спотопила прѣзъ врѣме настѣплената на комитетски чети и бързо ширене на организациитѣ. Но щомъ като нашитѣ власти тръгнаха по диритѣ на четинитѣ и въобщо откриване на организациитѣ, убиване комитетски войводи и арестуване тѣхни куриери, повѣренници и изпълнители, и тамъ започва едно движение, което не изглежда на добъръ. Откриването на комитетската организация въ Кочани е изненадало и насъ и македонския комитетъ, а особено войводата *Панче Михайловъ*, който мислилъ, че никой не ще може да знае, освѣн самия той, за разрушителното дѣло на тая организация въ опрѣдѣлено врѣме. Макаръ и асички членове на организацията да сж арестувани, не е прѣвжната връзка между кочанци и четинитѣ. За това най-добъръ говори вчерашното покуше на Кочанци сигурно сж прѣвжнѣсти комитѣтъ за точното потегляване на майоръ Шаранковичъ отъ Кочани. Прѣввариетелно дори тѣ трѣба да сж имали нѣколко срѣщи съ четинитѣ.

Майоръ Радованъ Шаранковичъ е билъ прѣзъ тоя нещастенъ день веселъ както никога. Войнитѣ, които познавали характера му като строгъ и винаги сериозенъ, очудвали се на неговото весело разположение. Съ тежки крачки тѣ пробивали горитѣ на Царевия връхъ и разговаряли за напаланията на четинитѣ, безъ да подозиратъ, че тѣхния майоръ ще падне отъ комитетски куршумъ. Около 2 часа слѣдъ пладнъ майоръ Шаранковичъ се опитилъ само съ единъ войникъ. Съ него отишлѣ до с. Оризари. Тукъ малко се позамислилъ, казалъ на войника да остане, а самъ потеглюва напредъ. Войникътъ зачуло изгледалъ майора и останалъ подиръ на 600 метра. На половината отъ пътя между селата *Оризаре* и *Прѣска* майорътъ се изгубилъ въ единъ гористъ хълмъ. Край тоя нещастенъ завой на гориститѣ планини *Плѣчковица* и *Ца-*

ревъ връхъ тече буйно една рѣка. Прѣзъ това мѣсто гората е осигурила бѣгството на комитѣтъ, както за *Плѣчковица* тѣй и за Царевъ връхъ. На равнината, която прѣсича пѣшачкия пѣтъ имало купчина барути. Шаранковичъ заобикаля тая купчина и той се приближава до самата горичка, въ която билъ на засада комитетския войвода *Шабанъ Облешевски* съ 11 четници. Че той е билъ точно прѣдизвѣстенъ за цѣлото това движение се вижда и отъ това, че той пропусналъ асички войници, а убилъ майора Шаранковича, макаръ и послѣдния да билъ облеченъ въ простъ войнички шинелъ, безъ никакъвъ офицерски знакъ. По това се вижда, че доврѣнитѣ комитетски лица сж описали точно лицето на майора. Въ тоя моментъ войникътъ, който вървѣлъ слѣдъ майора, чулъ пушеченъ гърмежъ, който е траялъ само нѣколко секунди. Усиллилъ крачките и стигналъ до трупа на майора, билъ потналъ въ кърви. Майорътъ е цѣлъ мъртавъ. Изплашения войникъ не посмѣлъ и да се мръдне и билъ заловенъ веднага, вързанъ и подкаранъ по направление къмъ Прѣскачката гора. Настѣпилъ е страшенъ миръ. Мелко слѣдъ това върнали сж се и войнитѣ, изплашени отъ пушечнитѣ гърмжи и асички опечалени сж обиколели мъртвия майоръ. Тогава видѣли, че трупа на майора е билъ грозно обезобразенъ. Жалния стои на гориститѣ вѣйки се носелъ надъ мъртвия майоръ, шептейки, че това не е послѣдна жертва на македонскитѣ върволуци. . . . Като погледнемъ развитието на послѣднитѣ събития въ тоя край можемъ лесно да разберемъ, че убийството на майоръ Радованъ Шаранковичъ е жертва на комитетско отмѣщение. Когато нашитѣ власти почнали да откриватъ комитетски организации и арестуватъ тѣхни членове, комитѣтъ постоянно е заплашванъ чрѣзъ селенитѣ. Понеже членове тѣ на овчеполската организация сж осклени на затворъ, а ония въ Кочани и Царевото село арестувани и комитетския войвода Евтимъ е убитъ, комитѣтъ е рѣшилъ да отмѣщава. Тогава сж почнали нови нападения. И макаръ, че нашитѣ обикновени отдѣления редовно да ги прѣспѣдватъ и да не имъ позволяватъ да колятъ и грабятъ, комитѣтъ се приближилъ до с. *Барбарово*, набили кмета и нѣколко селени. И за непокорство сж ги заплашили съ смъртъ.

Че майоръ Шаранковичъ е жертва на комитетско отмѣщение, че той е убитъ за това, заради войводата *Евтимъ* и войводата *Стоянъ* въ с. *Кучицко*, говори и факта, че на гърдитѣ на убития майоръ Шаранковичъ сж оставили писко съ съдържание: „*Не убивайте нашитѣ войводи и ний не ще убиваме ваши чиновници.*“

Шабанъ Облешевски.

Въ Прилѣпско

Скопския „Привредни гласникъ“ въ броя си отъ 21. XI. т. г. съобщава: Въ Прилѣпско околия с. Пешопашово тѣзи дни сж се появили български комитѣ, прѣвжачани отъ Петъръ Пешате; тѣ били познати отъ 20 души. Веднага сж изпратени патрули отъ асички близки постове, подпомогнати отъ войски. При прѣвжката на асички съмнителни мѣста успѣли въ с. Горичица да откриятъ голѣма комитетска организация, организирана прѣди единъ мѣсець.

Войвода за селото е билъ Стоянъ Салиловъ, началникъ — Петъръ Мусевъ; и двамата имали по единъ помощникъ. Въ организацията имало касиеръ, секретаръ и четирима членове на съвѣта.

Всички сж заловени и прѣддени на респективнитѣ власти.

Споредъ Скопския в. „Слобода“ заловенитѣ въ с. Горичице сж: Стоянъ Цуцуловъ — помощникъ на Стоянъ Салиловъ, началникъ — Петъръ Мусевъ, помощника му Коле Сомлевъ, касиера — Мурусъ Найдовъ и още четири души.

Въ Черна Гора

На Скопския в. „Слобода“, съ дата 17 XI отъ гр. Никшичъ съобщаватъ: Вчера едно пострѣно отдѣление въ Никшичкия окръжъ е успѣло да открие една група дезертьори. Въ борбата, която се почнала съ тѣхъ убити сж двама извѣстни качаци: Милосавъ

Никчевичъ, бившъ учителъ и войвода на асички черногорски дезертьори и Симо Копровичъ. За този успѣхъ Вътрѣшното министерство отпуснало на стражаритѣ 10,000 динара, на старшия подофицеръ Растко Станковичъ 10,000 дин., на мл. подоф. Мирко Поповичъ 4,000 дин. и на двама селени, които сж участвували въ борбата — на единъ 6000, а на другия 4000 дин. На деветъ души стражари дадени сж били по 2000 динара.

Наказание

Скопския в. „Слобода“ въ броя си отъ 23. XI. пише:

Една чета отъ български четници състояща се отъ 20 души влѣзла въ с. Истеникъ и нападнала къщата на Спира Пековъ. Като влѣзли въ къщата заловили Спира съ домохазнето си и асички ги повели съ себе си извързани съ вжата. Въ гората, на пътя между Царевото село и Берово, застрѣляли сж Спира прѣдъ очитѣ на домашнитѣ му, които слѣдъ това били освободени и.

Арести

На Бѣлградския в. „Време“ съ дата 20.XI. отъ Скопие съобщаватъ: Прѣди четири дни заловени сж *Стоименъ Камичъ*, *Милеко Арсовъ* и *Иосифъ Каленарски* — асички отъ с. *Безиково*, *Кочанска околия*.

Обвиняватъ се, че много пкти тѣ сж крили, хранили, придружавали български комитѣ и съобщавали имъ кои селени сж дѣйствиелно противъ четинитѣ.

Като сж били карани къмъ окоп. управление яхали сж на магарета. На пътя магарето на *Стоименъ Камичъ* се сплжа на единъ камѣкъ, *Стоименъ* пада и се удара толкова силно, че останалъ мъртавъ.

Останалитѣ двама сж прѣддени на околийскитѣ власти.

Сражение съ Пандурски

На Бѣлградския в. „Време“ съ дата 20.XI. отъ Скопие пишатъ:

Въ Малешевска околия, войводата Пандурски, търсейки чети, натъкнува се на четата на *Стоянъ Кантуровъ*. Съ която е влѣзълъ въ бой при с. *Обозне*. Ожесточената борба е траяла 11 часа. Четинитѣ имали петъ души, мъртви, които сж оставени на полесражението и съ себе си откарали още четири други мъртви. Единъ стражаръ е леко раненъ.

Нова поява

На Бѣлградския в. „Време“ съ дата 20.XI. отъ Скопие съобщаватъ: Въпрѣки асички взети строги мѣрки нѣколко комитетски чети сж успѣли да минатъ въ наша територия прѣзъ с. *Гарванъ*. Нѣкои сж забѣлжзани отъ селенитѣ близо до с. *Облешово* и *Кучичане*, а друго къмъ границата на струмишка околия.

Въ Кочанско

На Бѣлгр. „Време“ съ дата 20.XI. отъ Скопие пишатъ: Четата на войводата Шабана нападнала селото Кучичане и залекла съ себе си единъ богатъ селеникъ за това, че не изпълнилъ нейнитѣ разпорѣждания. Сжщата чета нападнала е с. *Облешово*, ала никого не заклѣла, навѣрно за това, че нейнитѣ заповѣди сж изпълнявани.

Отвждъ Вардара.

Сражението въ Долна Собра.

На Бѣлградския в. „Време“ съ дата 22.XI. т. г. отъ Гевгели пишатъ: Дѣйствиелно на българскитѣ комитетски чети пакъ се съживява. Въпрѣки асички взети мѣрки злото не е прѣмахнато. Напротивъ, *терена на тѣзи дѣйствиелно се разширява, захванали сж крайния логъ, който до сега бѣ относително спокоенъ и днсия бръгъ на Вардара*. Нападения и убийства ставатъ често. Сега не нападатъ само селени, които сж противъ комитѣтъ и колониститѣ, но нападатъ и на стражари, погранични офицери, па дори и цѣли села. Тѣхнитѣ организации въ послѣдното врѣме сж по силни и стег-

лица — прокудени — побѣдени силомъ, но не и духомъ борци. . . .

И тѣй — кернава прѣпускаше изъ обгорѣли сж узрѣло жито нива и неокосена трѣва ливади. . . . и мисълъ, слѣдъ мисълъ измѣчваше тѣхното жалко съществуване: „Ще стигнатъ ли? — Да. Ози край, въ който отдавна вече грѣе лъча на свободата, още частъ два, и ще покаже върховетъ на своитѣ горди балкани и привѣтливо ще подслони въ своитѣ недра героитѣ на завѣршания день.“

Героитѣ! — тѣ бѣха много. . . . и въ утрѣшния день историята ще спомне само малцина, защото безкрѣстнитѣ могли криятъ плеяда безимени, а тѣ не искаха нищо като на-града за това, което извършиха. . . .

Заздрачаваше се. Слнщето кърваво за послѣднѣтъ пѣтъ огрѣ върховетъ на роднитѣ балкани и изчезна. Нощъ, — бурна, — безвъзвѣдна. Само огнени сѣнки шареха небото. Далечъ а е ч до догаряжа опожарени селища, за да се въздигнатъ нѣкога върху развалинитѣ имъ нови, по-красиви и устойчиви.

Най-послѣ кернава отъ дълга върволница измършавѣли отъ дългия пѣтъ, гладъ и жажда коне и живи останки отъ погловнатата сечь на тирани и прокудени отъ своитѣ родни селища, сега огнѣ и развалини, — прѣхвърли и послѣдната височина, на която въ

нати. Открити сж нови канѣти и нови куриери. Насилията и паритѣ, които имать въ изобилие, спомогатъ и да продължатъ своето разрушително дѣло. Населението често пкти е принуджавано да имъ помага и съ храна и съ пари. Комитѣтъ минаватъ въ наша територия обикновено въ малки групички отъ по 2—6 человекъ съ единъ войвода. Слѣдъ това, споредъ нуждата, става групирането въ наша територия. Прѣди четири дни четинитѣ сж нападнали с. *Долна Собра*, *Дойранска околия*. Единъ жандармерийски ст. подофицеръ съ двама стражари е дошълъ въ селото по работа. Що току влѣзли въ селото, ненадѣйно сж загърмѣли пушки отъ асички страни. Една голѣма комитетска чета, брояща около 50 человекъ, нападнала е селото отъ три страни. За нещастие — никой отъ селенитѣ нѣмалъ пушка, поради което старшията и двамата стражари сж били заставени да се бранятъ сами. Веднага се развила жестока борба. Въ селото е настѣпила истинска паника. Изплашенитѣ селени затворили сж се въ къщитѣ и съ страхъ очаквали резултата на борбата и отчаяния пискъ на моми и дѣца разливалъ се по асички страни. Четинитѣ полена сж движили къмъ селото, опасавайки се, да не би въ селото да има по-силенъ жандармерийски отрядъ. Стражаритѣ сж били рѣшени сжжно да предадатъ своя животъ, затова безъ отидъ бързо и на мѣсто стрѣляли, като попречили всѣко приближаване на четинитѣ. Обстрѣлването, което по нѣкога е било много силно, е траяло единъ часъ. Въ това време отъ страната на четинитѣ се чува силенъ трѣбженъ звукъ, слѣдъ което комитѣтъ почнали бързо да се оттеглятъ. Въ сражението старшия *Войновичъ* е тежко раненъ и двама селени сж убити. Чудно е, защо четинитѣ сж се оттеглили бързо, дали поради много загуби, или сж се плашили отъ помощъ. Потвърдено е, че съ четинитѣ имало беглечи отъ Гърция, възможно войници дезертьори или селени отъ околитѣ села.

Интересно е, че комитѣтъ сж употребили трѣба, нщо което до сега не сж практикували (к. ред.). На полесражението на много мѣста има кървави локви и по асичко изглежда, че комитѣтъ сж имали двама мъртви и нѣколко ранени. До нѣждѣ слѣдитъ се познаватъ и сж отстъпили къмъ Бѣласица.

Трѣба да се изтъкне, че селото *Долна Собра* е чисто сръбско (?) и изглежда, нападението е било организирано — завършва дописката.

На албанската граница

На Скопския в. „Слобода“, съ дата 11. XI. отъ Тирана съобщаватъ: При с. *Биглища*, на сръбско-албанската граница, една чета отъ албански стражари, сръбчнала се съ български четини, които отъ по-рано сж били прѣхвърнени въ Албаниа, сж намѣрение — отъ тамъ да се прѣхвърлятъ въ Югославия. Въ сражението сж убити единъ стражаръ и единъ четникъ.

На гръцката граница

На Скопския в. „Слобода“, съ дата 12. XI. отъ Гевгели съобщаватъ: Една българска комитетска чета, която до сега се намирала въ гръцка територия, минала е границата въ нещата страна съ намѣрение да орабава. Но близо до границата забѣлжзани сж били отъ нашата жандармерия и започнала формална борба. Борбата е била дълга и ожесточена и отъ двѣтъ страни и съ нѣколко кървави атаки, жандармерията е успѣла да отблесе четинитѣ прѣзъ границата съ голѣми загуби. Полузависки се отъ мжлата, четинитѣ сж успѣли да прѣнесатъ своитѣ ранени другари прѣзъ границата, та поради тѣй не може точно да се опрѣдѣлятъ тѣхнитѣ загуби.

Въ Албаниа

Пакъ на сжщия вѣстникъ отъ Бѣлградъ съобщаватъ: Тѣзи дни въ Тирана пристигнали сж *Чалевъ* и *Протогеровъ*. Узнава се, че *Чалевъ* е билъ въ разбирателство съ албанското правителство, да мине въ Италия, а *Протогеровъ* е дошолъ съ особена мисия. Твърди се, че той (*Чалевъ*)

първия день на „кървавата разплата“ бѣ развѣто знамето на свободата и се намѣри въ непристъпното нанадолнище, ждѣто всѣки бунтовникъ намираще закрила при вѣковнитѣ буки и джбрави, слѣдъ непосилненъ бой съ своя угнетителъ.

— Стига! Да sprem! — не ще бждемъ първи жертва на завѣта на нашитѣ бѣщи. . . .

И спрѣ кернава въ подножието на голѣмитѣ скали заобиколенъ отъ траурно издигнатите се върхове на *Плѣчковица* и *Осогово*.

Тихъ, прохладенъ вѣтрецъ изпълни нощната прокоба и повѣ до спавшитѣ вече бѣгълци послѣднитѣ стонове на горящитѣ селища.

Снепсе кернава и чудни видѣния се носеха надъ него, когато задавани, мжчителни, стонове — на жена, се понесоха, смѣсвайки се съ нощния ефиръ. . . . слѣдъ това пакъ утихна и отъ уста на уста се понесе радостна вѣсть, сливайки се съ тжгитѣ на роденъ край. . . .

— Честитъ да бжде, — млденецъ, що родиха балканскитѣ урв. . . . да бжде стражъ на своя народъ. . . . бунтовникъ на бунтовнитѣ. . . .

— Да бжде! . . .

И бащата се приближи съ просълзени отъ радостъ очи до своето новородено дѣте и съ пропита отъ влѣ-

отива въ Италия за да получи много оръжие.

Въ Цариградъ

На Скопския в. „Слобода“ съ дата 11. XI. отъ Цариградъ пишатъ:

Тукъ се намиратъ нѣколко прѣдставители на Макед. рев. комитѣтъ, които организиратъ македонитѣ. Тѣ сж изпратени отъ Т. Александровъ. Хората на Александровъ разправятъ, че веднага слѣдъ организиратъ на македонитѣ ще се прѣдприеме силно нападение едновременно на сръбска и гръцка граници. Такива нападения ще бждатъ много чести съ цѣль Македонския въпросъ да се изнесе по-скоро прѣдъ Обществото на народитѣ. Изглежда, че Цариградъ ще бжде центъръ на асички македонствуици, откъдѣто ще се вършатъ маневруитѣ и тѣ (*македонствуици*) сж били въ тѣсна връзка съ болшевицитѣ.

Въ Овчо поле

За четата на войвода Бърльо, скопския в. „Слобода“ отъ 11 т. м. пише

Балкажска хрожука

Изборитѣ въ Гърция. Въ Гърция е образувано ново течение въ бойкотиране на изборитѣ. Въ това течение участвуватъ антивенизелистите. Привърженицитѣ на И. Метаксас сж рѣшили да бойкотиратъ прѣдстоящитѣ парламентарни избори и сж избрали една специална комисиа, на която сж възложили да влѣзе въ контактъ съ другитѣ партии и фактори на реда и на сегашната форма на управление въ страната да бойкотиратъ и тѣ изборитѣ, като образуваатъ по този начинъ единенъ фронтъ противъ революционеритѣ и републиканитѣ.

Евреитѣ въ Солунъ така сжщо рѣшили да бойкотиратъ изборитѣ, ако не имъ се позволи да гласуватъ въ едни и сжщи избирателни секции и урни съ другитѣ гръцки поданици въ Солунъ. Съ новъ декретъ революционеритѣ увеличили депутатскитѣ мандати на евреитѣ въ Солунъ отъ 3 на 4, но съ това не останали удовлетворени.

Солунскитѣ в. „Неа Алитма“, като коментира асичко това, казва: Нека бойкотиратъ изборитѣ, нека прѣтиводѣйствуватъ, нека реагиратъ, колкото щатъ. Народинтъ кернавъ ще продължи своя прѣдначертанъ пѣтъ къмъ своитѣ исторически идеали и безъ тѣхъ, а въ случай на нужда — и противъ тѣхъ.

Генералъ Кондилис, говорейки за разбиването на а нти венизелисткия фронтъ, изтъкналъ какво старитѣ партии знаели, вѣтрѣшно много добъръ що значи кралски институтъ и какво зло е причинилъ и може да причини той както и династията на Гърция. Тѣ не смѣтатъ обаче, да поематъ отговорностъ за катастрофи, подобни на малоазиската.

Слѣдъ възприемане отъ страна на революционеритѣ гледището да се сложи прѣдъ избирателитѣ разрѣшение на политическия въпросъ въ Гърция при прѣдстоящитѣ избори въ страната, македонскитѣ депутати Н. Германосъ и Ф. Драгумисъ снели за наложително да бойкотиратъ изборитѣ и да се откажатъ отъ кандидатурата си единия въ Халкидика, а другия — въ Леринъ.

Четата на Абдула Бойко, извѣстенъ стружски качакъ отъ с. *Велеша*, на 10 ноември е билъ обсаденъ въ селото му въ три къщи. Борбата е била ожесточена. Качацитѣ сж хвърляли и бомби. Когато сж били подпалени къщитѣ, тѣ и наливъ въ други къщи. Двама отъ качацитѣ сж избѣгали, а четирма сж изгорѣли въ пламъцитѣ. Не се знае сждбата на самия Абдула Бойко.

Сърбитѣ сж дали тримъ убити и двама ранени.

Убития майоръ Шарановичъ е билъ тържествено погребанъ на 17 ноември въ Кочани. Града е

Ний неотдавна сме съобщили тукъ, че четитѣ на Бърльо е разбита отъ разбититѣ земеделски чети слѣдъ революцията и че единственъ Бърльо, по една щастлива случайностъ, се спасилъ.

Сега той пакъ се явява ненадѣйно съ една чета отъ 40 человекъ.

Извѣстията, които се получили снощи гласятъ: По миналия день, къмъ 6 часа сутринтъ въ Овчеполска околия появилъ се войвода а Бърльо съ 40 другари сж добръ извѣстнитѣ ни вече негови натѣсения. Веднага се разчуло за това и жандармерийскитѣ отдѣления, които се намиратъ тамъ, встѣпили въвъз открита борба съ него. Гърмежа не е траялъ за дълго. Четинитѣ като видѣли по-силния неприятѣлъ, се оттеглили по лѣвия бръгъ на Вардара. По диритѣ имъ се виждатъ кърви, откоето личи, че тѣ сж имали ранени. Влѣзго съ здраво въ диритѣ на тая организация, която не може бече да пристѣпи въ наша територия.

Сръбско българската конвенция и емиграцията. Слѣднитѣ двѣ точки отъ подписаната вече конвенция между сръбскитѣ и български делегати въ София засѣгатъ македонската емиграция въ България:

1. Кралството на С. Х. С. ще облекчи въ бждѣта още повече завързането на емигрантитѣ въ негова територия и ще имъ дава на по-широки основи разрѣшения да се върнатъ въ роднитѣ ти мѣста при исловие, че ще се задължатъ да бждатъ лоялни граждани и че ще се подчиняватъ на законитѣ на Кралството на С. Х. С.

2. До като ще се рѣши въпросъ за дѣйното поданство Кралството на С. Х. С. ще счита за свои поданици асички лица, които сж емигрирали въ България слѣдъ Букурещкия миръ отъ 1913 год., и не сж постѣпили въ България на пробна служба, нито сж били дали клетва на българската държава. Лицата, които сж окончателно емигрирали въ България прѣди Букурещкия миръ отъ 1913 година ще бждатъ считани отъ Кралството на С. Х. С. за български поданици.

При с. Нѣманицы (Щипско) на 15 ноември сж били запалени бачитѣ отъ неизвѣстни лица. Загуби около 100,000 динара.

На „Симилитисмусъ“, хумористично списание, което излиза въ Монако, извѣстно по острия си хуморд, е забранено вънесането въ Сърбия, понеже съ тѣхъ остри иронии къмъ нея.

Стружко. Къмъ 15 т. м. група качаци подъ водителството на

Сръбският министър на Външните работи д-р Войслав Яничъ е придружил обиколка из Македония. Посетил е Велес, Шип, Битоля, откъдето щёлъ за продължи за Охрид и после за Скопие.

Това пътуване е главно въ връзка с революционното брожение въ Македония. Д-р Яничъ ще разучи на самото място за силата и причините на тия революционни бр-жения, както и за мърките, които тръбвало да се взематъ отъ страна на централната власт.

Населението на Босна. Населението на Босна възлиза на 1,889,929 души, отъ които 829,162 православни, мохамедани 588,247, католици 443,314, евреи 12,028 и други 16,578. Католиците пръзъ европейската окупация сж се увеличили отъ 209,391 въ 1879 год. на 443,914, докато приръста на православните е по-малкъ, отъ 496, 485 на 829,162. У мохамеданитъ се забелъзва едно налягане.

Влашка чета отъ дезиртьори и въследствие голъмитъ пръслъдвания отъ страна на гърцитъ, е образувана въ Негушко.

Маказанъ ренегатъ. Единъ отъ пръдлжитъ се на сръбска услуга македонски ренегати, именно Сандо Гърдски, които изнулавше софийски търговци подъ закрилата на Райко Даскаловата полиция, въ едно сражение сж четитъ въ Кочанско е останалъ безъ кракъ.

Фюме. Между Италия и Югославия е постигнато споразумение по Фумската въпросъ. Югославия ще получи, Барош, Делта и Беакино. Италия ще запази временно Фюме, но нѣма да го анексира. Предвиждала се е и известна корекция на границата, въ полза на Югославия.

Изъ живота на емиграцията

Съобщение. Софийското Д-во „Илинденъ“ съобщава на членоветъ си, че дружеството е ангажирано за тѣхъ I-квартетъ каменни вѣжлища отъ мината Перникъ. Който отъ членоветъ желае да се снабди съ такъвъ, да внесе прѣдварително въ каницеларията на дружеството ул. Прѣславъ № 4, 400 лева за тонъ франко дома.

Македонското Женско Благотворително Дружество, излъжащо сиропиталище „Битоля“ въ София, моли г-нъ Георги Манчевъ, изпънител на завѣщанieto на покойната си съпруга г-жа Евгения Манчева, да внесе въ касата на дружеството сумата 5000 (пет хиляди) лв., завѣщана отъ покойната на сиропиталището.

Починалъ е г. Кирилъ Блъсковъ спомогателен членъ на Д-во Илинденъ въ гара Бълево. Последното изказва своитъ съболъзновения къмъ опечаленитъ семейства.

Македонското женско Благотворително Дружество, отъ свое име и отъ името на питоциитъ на сиропиталище „Битоля“ благодаръ сърдечно на г-нъ Павелъ Генадиевъ, който вмѣсто вѣнчетъ на покойния си братъ Д-ръ Н. Генадиевъ, внесе въ касата на сиропиталището 1000 лв.

Въ Орта Кьой по случай 16 годишнината отъ героичната смъртъ на Васковъ и Маджаровъ, другаритъ имъ при Деде агачъ сж отслужили тържествена панахида при стечение на цѣлото гражданство, на тракийската и македонската емиграция и илинденското дружество.

Панахида за Георги Трайчевъ. На 25 ноември (Недѣля) въ църквата „св. Н-дѣля“ се отслужилъ панахида за палилия на софийскитъ улици отъ прѣдтѣлски курушми Георги Трайчевъ отъ гр. Кратово. На панахидата се стехоха множество емигранти. Държа прочувствена рѣчь свѣщ. Кузманъ Кацаровъ. Панахидата се отслужилъ по случай 6 мѣсеца отъ смъртъта му.

Д-во Илинденъ въ Фердинандъ. На 16 септември т. г. въ общо събрание на членоветъ на Д-во Илинденъ въ гр. Фердинандъ е ста-

споразумено не о носи времененъ характеръ, но то открива възможността да е постигне и едно окончателно разрешение на фумската въпросъ.

Сръбскитъ вѣстници пишатъ, обаче че *българското правителство се съгласило Италия да анексира Фюме.*

Несигурността въ Гърция. — Илъ Пиколо Дела Сера обнародва дописка отъ Солунъ върху положението въ Гърция. Въ нея се изтъква, че агитацията по републиканцитъ се засилва все повече и псвече. Навсѣкжде се устройватъ митинги въ полза на републиката. Революционното правителство и венизелиститъ — републиканци преговарятъ тайно върху монархията. Тѣ се различаватъ само въ начина: първитъ искатъ плебисцитъ следъ изборитъ, а вторитъ преди изборитъ. Въ Гърция се обтелъзва, че докато отъ една страна Венизелосъ използва всѣки случай, за да повтаря, че не желае да се занимава съ политика, отъ друга страна пъкъ праща съвети, предупреждения — било съ телеграми, било съ писма до журналисти и приятели — съвети, които широко се разпространяватъ отъ печата. Сега всички се питатъ дали не е комедия това, което Венизелосъ, революционното правителство, венизелиститъ и републиканцитъ предъставятъ предъ гръцкия народъ и Европа — това тѣ сж вече решили това, което ще вършатъ. Ако действително има споразумение между всички републиканци, ние ще имаме въ скоро време република безъ повече конвулсии. Инакъ не е изключено военната партия да се наложи съ сила. Възможно е най-после въ предстоититъ политически избори или въ единъ евентуаленъ референдумъ за републиката да се получи изненада както презъ изборитъ презъ 1920 г.

наль изборъ на ново настоятелство при слѣдния съставъ:

Прѣседателъ: *Иванъ Д. Михайловъ*, подпрѣседателъ: *Цвятко Ивановъ*, секретаръ: *Иванъ Илинджовъ*, касиеръ: *Младенъ Стойковски*, съвѣтникъ: *Теодилъ Ивановъ*.

Избора е утвърденъ отъ Р. Тѣло на Илинд. Организация.

Шуменското Д-во „Илинденъ“ благодаръ за подаренитъ суми по случай поднесенитъ честитки на именитъ дни на слѣднитъ шуменски граждани:

1. Димитър Рогозаровъ	100 лв.
2. Димчо Илиевъ	100 "
3. Димитър Ангеловъ	60 "
4. Константина Янева х.	
Паскалева	50 "
5. Димитъръ Черневъ	30 "
всичко	340 лв.

Съобщение. Умоляватъ се долуозначенитъ г. г. абонати отъ София да си съобщатъ точния адресъ, понеже вѣстника имъ се връща, като измѣстени отъ старитъ квартири:

Атанасъ Мидовъ
Атанасъ Илиевъ
Ал. Н. Чкалевъ
Борисъ Ив. Маджаровъ
Вангелъ Хр. Владичевъ
Дим. Богатиновъ
Кр. Медичковъ
Лазаръ Костовъ
Никола Божковъ
Пенко Щерева
Петъръ Марковъ
Стоянъ Тилковъ
Тодоръ Маноловъ

Събрание на Т. Пазарджишката македонска младежъ. Винаги съмъ отдавалъ голѣмо значение на нашата младежъ и съмъ я оценявалъ като единъ крпленъ факторъ въ изграждането на нашето народно дѣло. Тѣй и трѣбъ. Младежъта — това е нашата гордостъ и нашата надежда за постигането на народния ни идеалъ. Младежъта — това е факторътъ, който съ удвоена сила и енергия ще доизгради голѣмото здание, започнато отъ тѣхнитъ бащи преди 25 години и нѣщо. Младежъта — това е символътъ на свободна Македония. Схващайки така значенето на доблестната ни и мила младежъ, азъ не съмъ пропусналъ случай да наблюдавамъ пжтя, по

който тя върви, цѣлитъ, които тя си е начертала, срѣдства, които тя употребява и за постигането на народното ни дѣло и винаги съмъ се възхищавалъ отъ направенитъ отъ нейни сррани добри дѣла и като македонски българинъ съмъ се гордѣлъ и радвалъ като малко дете. Такова дѣло виждахъ тѣзи дни — 11 т. м.

Бѣше недѣленъ день. Следъ отпущъ на черква, тукашната младежъ се събра на заседание. Присѣствавахъ и азъ. Влѣзнахъ тъмно, когато председателствующиятъ г. Димитъръ Смирналевъ четеше дневния редъ. Младежитъ бѣха насѣдали на чинове, тишина образцова владѣше, всички бѣха запали въ устата на говорителя, чисто и просто священодѣйствуваха. Отпръдъ, на черни дѣнки, бѣше нарисувана картата на майка Македония, очевидно, за да наумѣва на сѣни младежъ измъчената Родина и цѣлата, къмъ която трѣбъ да се стрѣми сѣки нейнъ и истински синъ — осъбождението ѝ и въздигането ѝ въ независима автономна областъ. — Следъ председателствующия взема думата секретаря г. Борисъ Димковъ. Той докладва върху извършеното на младежкия конгресъ въ Русе. Внимателно, плавно, изразително, на разбираемъ езикъ, той запозна слушателитъ почти съ цѣлата работа на конгреса. Азъ, макаръ и да не бѣхъ въ конгреса, отъ думитъ на г. Борисъ Димковъ се пренесохъ мислено татъ и виждахъ като въ огледало какво се е вършило и съ какъвъ невиджатъ ентузиазъмъ сж били обзети всички конгресисти. Г-нъ Димковъ каза топли думи, думи на отличенъ отечестволюбецъ, думи, които срѣватъ сърдцата на македонскитъ българи и имъ дарятъ пълна надежда въ несъмнитъния успѣхъ на народното ни дѣло. Докладътъ се прие единодушно и се благодаръ на докладчика. Тая благодарностъ бѣ засмувала. Гичеше си, че момъкътъ достойно е изпълнилъ възложната му задача, като делегатъ на конгреса, къмъ която се е отнесълъ съ любовъ и вѣра, съ ентузиазъмъ и голѣмо въздушевание. Следъ това дадена бѣ думата на г-нъ Влад. Карамфиловъ, който описа зачититъ, които предстоатъ да изпълни нашата младежъ, надеждитъ, които възлага народа ни върху сжщата младежъ и пжтищата по които тя трѣбъ да върви и апелира за сгруппираностъ и всѣцѣло предаване на народното ни дѣло. Прѣдседателствующиятъ благодаръ на г. Карамфиловъ за блажитъ думи, отправени къмъ младежъта и обща пълна готовностъ и самопожертвуване отъ страна на всѣки членъ отъ дружеството въ полето на културата и просвѣтата за постигането на народния ни идеалъ. Разгледаха се още 2—3 въпроса и заседанието се закри. Всички се разотидоха радостни и доволни отъ всичко извършено въ това събрание.

Обичамъ да вървемъ, че тая златна на младежъ ще се събира по често на събрания и ще се започва често да чететъ реферати и да подига въпроси, които интересуватъ младежъта, като прокудени синове на мила родина.

Т.-Пазарджикъ, 24 ноември 1923 г.

П. Ш.

Ортакойското дружество „Илинденъ“ изказва своята дълбока благодарностъ на слѣднитъ свои щедри членове, които изказаха голѣма готовностъ за основаването на Дружеството и внесоха освенъ членскитъ си взноски за I полугодие на 1923 г. и слѣднитъ суми като помощъ:

Петъръ Кюмюрджиевъ	5000
Димитъръ Статболовъ	2000
Петъръ Копанджиевъ	2000
Димитъръ Тополовъ	1000
Иванъ Вѣлчановъ	1000
Тодоръ Горисовъ	1000
Василъ Димитровъ	1000
Вангелъ Георгиевъ	500
Р. Алкалай	500
Никола Ангеловъ	315
Никола Д. Копряковъ	200
Стефанъ Бохчановъ	200
Никола Гавриловъ	100
Чанко Златиновъ	50
Яни Поповъ	50
Никола Дулевъ	50
Христо Сивревъ	50
Димитъръ Тенекеджиевъ	300
Петъръ Мануковъ	100
Христо Домеузовъ	100
Димитъръ Тодоровъ	100
Петъръ Струмчевъ	100
Георги П. Сотировъ	50
Ангелъ Домеузовъ	50
Захари П. Струмчевъ	50
Димо Николовъ	50
Вялко Тринговъ	50
Русю Янчевъ	50
Ангелъ Д. Бъчваровъ	20
Кръсто Митревъ	50
Михаило П. Манушевъ	50
Христо Маноловъ	100
Димитъръ Катърджиевъ	50

теменушки, напети иглики, свидни незабравки, царичи роси, приятеля синецъ. Нѣма топло слънце, омайна чувлига, нито славей, нито ластовици. Нищо не остана — всичко отлѣтъ, измръ... Въ градината, като иззоставени, се срамуватъ разни мрътвешки цвѣтъ...

Изгубиха се вече стройнитъ редици на жеравитъ. Кждѣ ли сж тѣ сегатъ?... Боже, тѣ сж надъ нашата родина, а точно надъ нашата малкъ беззлюбенъ планински градецъ, сѣрвѣт се всрѣдъ гори и планински защитници, пълни съ гробове и обѣлици съ много кръвъ на родни свѣтци... Припомнихъ си много имена. Ето ги тѣ самитъ — бодри, змѣсими — вѣченъ стражъ и примѣръ! Щастливци — достойни чеда на великъ несмъртън духъ, копнѣещъ само за едно — свобода въ собствената си родина!.

Ето и родното гръдче — тихо, притаило дѣхъ между планини велики, покрити съ китни високи гори и пасбища. Край тѣхъ кривулячатъ бистри пѣчливи потоци, които неспирно прѣскачатъ добръ омита камъ и бързатъ да слѣзатъ своята тѣжна пѣсенъ съ плачовѣтъ на неутѣшения смѣлецъ Вардъръ, съ когото спдѣлятъ тѣжитъ си въ буенъ пжтъ всички родни води, до като стигнатъ и цѣлуватъ въ тѣжна полжтна пѣсенъ

Георги Т. Канаровъ	20
Стоянъ Рипоповъ	100
Христо Каракацевъ	50
Паскалъ Ризовъ	50
Георги П. Стоевъ	10
Русю Славировъ	200
Христо П. Божановъ	100
Петъръ Д. Визевъ	20
Спиро Шевкуловъ	100
свѣщ. Апостоля Георгиевъ	100
Николай Ив. Рохлевъ	50
Юрданъ Ив. Векриевъ	50
Никола Василевъ	20
Славинъ Тодоровъ	50
Костадинъ Хасарджиевъ	50
Христо Хасарджиевъ	50
Александаръ Ивановъ	50
Теохаръ Андеевъ	100
Димитъръ Димовъ	50
Христо Чивевъ	100
Георги Азалиевъ	60
Минко Ахчиевъ	20
Тодоръ Костовъ	50
Атанасъ Артауровъ	50
Христо Коларъ	50
Тодоръ Петровъ	50
Чанко Крушовъ	50
Тодоръ Бончевъ	20
Стоянъ Хр. Ковачевъ	20
Василь Карастоиловъ	50
Станко Запартовъ	100
Рафаилъ Каракачановъ	50
Вялко Батуровъ	50
Стойко Христовъ	100
Илия Момчиловъ	100
Димо Д. Копряковъ	50
Иванъ Трифоновъ	50
Русенъ Пазаявъ	200
Димитъръ Хр. Панчевъ	50
Никола Тръчневъ	50
Костадинъ Лазаровъ	50
Бенко Тодоровъ	50
Стефанъ Радевъ	20
М. Чоралиевъ	50
Лучко Бъчваровъ	20
свѣщ. Беню Пейковъ	100
Георги Д. Корандиновъ	120
Никола Христовъ	20
Петъръ Пауновъ	50
Киро Гърбановъ	70
Иванъ Василевъ	70
Иванъ Георгиевъ	70
Стоянъ Чилингировъ	100
Спасъ П. Спасовъ	50
Вангелъ Пасковъ	150
Кръсто Стаматовъ	50
Иванъ Табаковъ	50
Кръсто Алексевъ	50
Спиро Стефановъ	50
Крсто Д. Карагевъ	50
Петъръ Д. Ладжевъ	50
Вангелъ Попъ Илиевъ	50
Никола Антоновъ	50
Иванъ М. Бойчевъ	50
Илия Николовъ	20
Петъръ Демирджиевъ	100
Димитъръ Бъчваровъ	100

Къмъ всички абонати.

За никого не е тайна, че нуждитъ на вѣстника сж голѣми. Сжщо така е извѣстно, че той се издържва изключително отъ своитъ приходи: отъ абонаментитъ и отъ ржчната продажба. Ето защо и нашиятъ новикъ за подкрѣпа къмъ нашитъ абонати и съчувственици.

Всѣки абонатъ трѣбъ самъ, или при първата покана на настоятелитъ ни, да си внесе абонамента, а тамъ кждѣто нѣмаме настоятели, да си изпрати абонамента за тази година съ пощенски записъ до администрацията на вѣстника най-късно до 15 декември. Следъ тая дата ще спремъ вѣстника на всички неиздѣлжени абонати.

Къмъ соф. абонати.

Умоляватъ се всички наши абонати отъ София да бждатъ добри и си изплатятъ абонамента при първо поискване отъ нашия агентъ г. Солуновъ, понеже последния нѣма физическа възможностъ да обикаля по дватри пжти.

Приематъ се абонаменти и въ администрацията на в-ка, която прѣзъ цѣлия день е отворена.

Абонати, които мѣстятъ квартирата си, да съобщаватъ новитъ си адреси. Иначе вѣстника се връща обратно.

Къмъ настоятелитъ

Умоляватъ се г. г. настоятелитъ ни да си взематъ бълъжка отъ настоящето за точно изпълнение:

1) Да се усили събирането на абонаменти за текущата година, като до 15 декември да се

Г-ца Веса В. Симова

и

Г-нъ Пандилъ А. Божковъ

Сгодени на 25 октомври 1923 год. въ гр. Ломъ

с. Райчица, Дебърско.

с. Селце (Жупа), Дебърско

събератъ всички. Слѣдъ тая дата се спира изпращането на всички неплатили абонати безъ изключение.

2) На 16 декември да ни се изпрати списъкъ на неплатилитъ абонати, за да бждатъ тѣ зачеркнати.

3) Отъ новозаписанитъ абонати да се събира абонамента въ прѣдплата. Въ особени случаи може и слѣдъ записването, но никога не по-късно отъ два мѣсеца, понеже слѣдъ тоя срокъ ще спираме вѣстника.

4) При всѣко изпращане на суми да се забвржатъ 20% отъ събраната сума за възнаграждение.

5) Всѣки настоятелъ да държи точенъ списъкъ на абонатитъ въ града си, по който да наанаса номера на разписката, издадена при изплащането на даденъ абонаментъ.

6) Да се слѣди ржчната продажба на вѣстника, за да не оставятъ непродадени в-ци, а тамъ, дѣто се изпращатъ неостатъчно, да се подканя агентъ на д-во „Куриеръ“ да увеличи броя на в-цитъ.

Съобщава се при това, че за служилъ дружественъ членъ г. Спиро Костовъ обикаля цѣла България за да привежда лично въ известностъ смѣтки-

НАРОДНО ОСИГУРИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

„БАЛКАНЪ“

(Основано 1895 година).

Основенъ капиталъ запасенъ фондъ и резерви . . . 102,350,000 лева

Събрани премии презъ 1922 година 98,331,000 "

Осигурени суми по клона „Животъ“ 310,000,000 "

Изплатени загуби до 31 декември 1922 година . . . 218,602,000 "

Осигурява при най-износни условия и премии по клоновѣтъ: „ЖИВОТЪ“, „ПОЖАРЪ“, „ТРАНСПОРТЪ“ и „ЗЛОПОЛУКА“

„БАЛКАНЪ“ въведе нови осигуровки по „Животъ“, безъ медицински прегледъ до сто хиляди лева.

Готови полици за пътнически осигурявания срѣщу злополука и транспортирание на багажи и стоки се издаватъ отъ всички агенти на Д-то. Само осигуренитъ при „Балканъ“ се ползуватъ отъ преимуществата и облагитъ, които Дружеството създаде на клиентитъ си.

Търсятъ се прѣдставители на Дружеството при най-износни условия, Добъръ приходъ безъ капиталъ. Подходяща работа за пенсионери, запасни офицери и пр.

6—10

„ФЕНИКСЪ“

ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЗА ЖИВОТЪ

ОСНОВАНО ВЪ 1860 ГОДИНА

Едно отъ най-голѣмитъ и солидни дружества на континента

Извършва застраховки ПО ЖИВОТЪ по най-новитъ комбинации и при най-износни условия.

ДИРЯТЪ СЕ ДѢЯТЕЛНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ.

Дирекция за България — София, бул. Евлогий Георгиевъ, 54.

Stan. Choumach.

ОТИВАТЪ СИ ВЕЧЕ...

— Мамо; мамо, вижъ ма, мамо, отиватъ си... Бабо, гледай, гледай — закрѣщѣха въ двора дѣцата на съдѣлитъ и съ прѣстъ сочеа въ небето.

— Не виждаме, чадо, не виждаме — азъ чувамъ пѣсенъта имъ. Отиватъ си, да, да отиватъ си — съ скръбъ отвѣрна бабичката, приседнала срѣщу слънце до стѣната въ дворецъ.

Отворихъ прозореца. Изведнажъ нахлува въ стаята крѣслени звуци отъ прощаната полжтна пѣсенъ на жеравитъ, които напушаха вече нашитъ краища, и, подредени грижливо подъ остъръ жгълъ, летѣха въ облацитъ къмъ топлия югъ.

И тѣ си отиватъ вече — мина бързо прѣзъ ума ми и ми стана жално, тежко. Тѣжа облада душата ми. Мажъ за голѣма загуба стѣгнаше гърлото ми.

Есенно слънце изпращаше съ слѣдния сили едва топлѣчки лажки. Лекъ студень вѣтрѣцъ откъсваше безжизностъ пострънали листа и си играеше съ тѣхъ на двора, на пжтя, надъ покривитъ. Нещастни листенца — про-срѣлѣны блѣны...

Въздуха бѣше напоенъ съ дѣха на умрѣли листа и влажна прѣстъ. Въ запустѣлата градинка, навѣли глави, стърчеа изоставени хризантеми и други бѣлоцвѣтнни мървешки цвѣтъ.

Опрѣлъ бѣхъ глава на двѣтъ ржцѣ, а погледа ми блуждаше далече на вѣнъ.

Отиватъ си вече. Тѣ отиватъ на югъ, гдѣто топло слънце грѣе прѣзъ дълги свѣтли дни и хиляди сладкопкойни пжтики се разлятъ и славопсватъ въ чистия въздухъ, подъ ведрото сино небе.

А тукъ? Скоро ще почнатъ непрѣстани дъждове, калъ по пжтищата, сковаващи студени вѣтрове, синѣтъ, виелици...

Значи и тази есенъ пакъ ту-тъ ни завари — въ чужбина, далечъ отъ хубавата ни родина, далечъ отъ старата бащина стрѣха...

Постепенно се отдѣлечавахъ тжжнитъ звуци отъ пѣсенъта на жеравитъ, все по-къси ставахъ бѣлитъ имъ редици, които, ту се прѣчупаха — ту пакъ за мигъ отново се изправяха.

Отиватъ си... Нѣма вече сажитъ

Пристигнаха ми

Мукава триплексъ 70/100 № 110.

Мукава имитация гонъ 70/100 № 18 и 25.

Хартия тънка и дебела амбалажна, кафява, бѣла, афишна, цѣтна и др.

Мастило европейско 1/32, както и много други вивове канцеларски и книжарски стоки

Преди да дадете поч. си порчка на когото и да е, по-искайте и моля износна оферта

Книженъ складъ АДОЛФЪ ШПЕТЕРЪ

ул. „Екз. Иосифъ“, 16

Телеф. Халитъ 265

2—3

Д-ръ А. Павловъ

Дългогодишенъ градски околийски и болниченъ лѣкаръ

ДУПНИЦА

9—20

Още хиляди спомени изникватъ въ ума ни...

Отиватъ си жеравитъ... Тукъ скоро ще почнатъ непрѣстани дъждове, калъ по пжтищата, сковаващи студени вѣтрове, синѣтъ, виелици...

Иматъ ли си Панчо и Тихомирчо топли дрѣхы?...

Мила, мамо, златна скъпа родино!...

София. Ноември, 1923 год.

„НАФТА“ Българско Акц. дружество

Придворен доставчик на Н. В. Царя

Централа въ София. — КЛОНОВЕ въ всички по големи градове въ Царството
Собствена фабрика за БИДНИ и КАСИ въ Русе. — Резервуарни депа въ по-големите градове. — Централна резервуарна инсталация въ Русе. — Продажба на всички нефтени произведения. — Цѣни и качества конкурирующа.

Адресъ: ул. „Гладстонъ“ № 54 — СОФИЯ. 3-5 Телефонъ 1114

„ОРИЕНТАЛЪ“ Папироси и Енфие

сж най-приятнитѣ

Тют. ф-ка Инж. Ем. Джерафовъ,
София.

Кооперацията „БРАТСКИ ТРУДЪ“

сбощава на своитѣ членове и клиенти, че,
въпреки повишението на валутата получи

вълнени французки дамски платове и велури
първокачествена стока. Сжщо разни

английски хасета, обикновени и широки
Емайлирани кухненски марка „Рогачъ“ и „Жаба“
Галоши английски: мъжки и дамски и всѣкакви домашни
сѣдове, чехска стока

Всичко на абсолютно конкурентни цѣни — Посѣтете да се увѣрите!

Швейцарскитѣ плетачни машини „ДУБИЕДЪ“

сж най-усѣвършенствувани и отъ най-здравъ материялъ. Плетатъ
се съ обикновени машини всѣкакви плетки. Тѣхната здравина и
трайност признаватъ самитѣ ни туку конкуренти. Преди да
купите плетачна машина, запитайте за „Дубиедъ“ старитѣ плетачи

Складъ Братя Маджункови

РУСЕ, ул. „Романовска“ № 8

СОФИЯ, площадь „Св. Никола“ № 17

Израилъ Исаакъ Пруловъ & Братъ манифактура и галантерия НА ЕДРО

СОФИЯ, Мария-Луиза, 17

Индустриална кжца Аврамъ М. Чалъовски София — Клонъ Бургасъ

Прѣпоръчва своитѣ най-доброкачествени про-
изведения. Приема и изпълнява най-бързо и
акуратно поръчки въ царството — захарни из-
дѣлия, какао, шоколадъ, англиски бисквити и
растителни масла

Телеграфически адресъ: АВРАМЪ ЧАЛЪОВСКИ.

Телефони: София 1721, Бургасъ 176.

350 различни цвѣта конци за шефъ (нбришими)
250 различни цвѣта конци за бродирание
72 различни цвѣта крепъ де шинъ

се намиратъ постоянно въ фабричния складъ

Д-во „ИМЕКСЪ“, площ. „Бански“ № 5

БАЛКАНСКА БАНКА СОФИЯ.

Капиталъ 20,000,000 лева.

Акционерно дружество основано презъ 1906 г. отъ Banque de l'Union
Parisienne, Paris, La Société Générale pour favoriser le développement du
Commerce et de l'Industrie en France, Paris, Le Wiener Bank Verein, Vienne
l'Oesterreichische Credit Anstalt, Vienne et l'Ungarische Creditbank, Budapest.

Централно седалище въ София

Клонове: Бургасъ, Пловдивъ, Плѣвентъ, Варна, Видинъ и Русе.
Агентури въ Ломъ, Хасково и Дупница.

Кореспонденти въ всички по-важни градове въ чужбина.
Извършва всѣкакви финансови, банкови и борсови операции, финан-
сира индустриални и търговски предприятия. Притежава най-модерно
инсталирани огнеупорни касетки.

Телеграф. адресъ: БАЛКАНБАНКЪ — София. 8-15

ELEGANCE ПРИСТИГНАХА ECONOMIE

за първи път автомобили Минерва

La Voiture de qualité et de prix inférieure

Искатели да имате една солидна и
елегантна кола отъ прѣвзхо-
дещъ белгийски материалъ въ
която ясно се четѣ последната
дума на техниката.

Искате ли да направите най-дъл-
гитѣ пътешествия при несрав-
нено леко возене, удивителна бър-
зина и неопитната мощъ при
изкачване и спускане.

Държите ли на една грамадна економию въ харчене на бензинъ и гуми.

Отнесете се до Генералното представителство за България

Г. Р. ЦАНКОВЪ С-не

„Московска“ 15, София

VOITURE „VITESSE“

РЕСТОРАНТЪ „ДОРЕ“

УЛ. СЕРДИКА № 6

Извѣстява на почитаемиѣ гра-
ждани и гости на столицата, че
менютъ е винаги приготвено
отъ първокачествени и прѣсни
продукти. Винаги фини напитки,
безукоризнена чистота,
бърза прислуга и при

Цѣни умѣрени

Посетете и ще се увѣрите въ
истинността на горното.

РОДИТЕЛИ!

Запишете дѣцата си за най-
разпространеното, най-старо и
най-обичано отъ дѣцата сп.
„Свѣтулка“. Дава отлично че-
тивъ, календаръ, папка, разкош-
ни многоцвѣтни картини. Го-
дишенъ абонаментъ 30 лв. 2-10

В. Г. ШАХАНОВЪ

Стара-Загора София, Бански 6
Телефонъ 29. Телефонъ 977.

производство — медициналъ
конякъ, мастика,
аптекарска малага, ли-
кйори, ракии и др. Оцетна
фабрика — въ малки и
големи количества. И-
скайте цѣноразписи 2-5

ЧАЙ

Цвѣточенъ

Ще пиете

АРОМАТИЧЕНЪ ЧАЙ

ако купите само отъ
магазинъ

„Червентъ-Ракъ“,

София, ул. Търговска 8

ОКАЗИОНЪ!

4 бѣли мраморни маси и
мѣлкарски инвентаръ про-
дава на износна цѣна на ул.
„Витонска“, 23. Симеоновъ.

Г. Г. УЧИТЕЛИ,

Абонирайте ученицитѣ си за дѣтско
списание само съветъ като видите
„СВѢТУЛКА“ и нейнитѣ проми за
абонати и читатели. Годиненъ
абонаментъ 30 лева. 2-10

Голѣмъ асортиментъ КОЖИ

лутръ, опузими, бибе-
рети, сконекъ, нерци,
порове и др. разни коже-
ни палта при

Магазинъ „ЖЕНЕВА“

„Дере“ 11 3-5

Въ магазина НОВЪ ШИВАЧЕСКИ БАЗАРЪ

Пас. „Св. Никола“ № 18

ще намиратъ винаги голѣмъ
изборъ отъ най-доброкачеств.

английски сатени

за пристила и всѣкакви шива-
чески артикули. 3-3

Машиненъ складъ на Акц. Търговски и Индустр. Д-во „МЕРКУРЪ“

РУСЕ, ул. Полицейска № 3

Адресъ за телегр. „МОТОРЪ“.

Телефонъ № 213.

се намиратъ винаги богатъ асортиментъ отъ
всѣкакви машини и оръдия за земледѣ-
лие, мелничарство и индустрию
Специално: ТРИОРИ, ХАЙДЪ-
РОНЯЧКИ за МИСИРЪ, ПЛУ-
ГОВЕ и ТРУПИЦИ, разни КАИ-
ШИ франц. МЕЛНИЧЕИ КА-
МЪНЕ, ЧУКОВЕ, КУМИНЪ,
швейцар. КОПРИНЕНИ СИТА,
МОТОРИ и пр.

Искайте иллюстриранъ каталогъ.

8-10

Търговски регистри

размѣри всѣкакви
ТЪРГОВСКИ БЛАНКИ И ПЛИКОВЕ
съ напечатване

Всемирна книжарница

предлага на г-да търговцитѣ
ул. „Дере“ № 16
до магазинъ „Пипевъ“.

3-3

КНИГОИЗДАТЕЛСТВО АЛЕКСАНДРЪ ПАСКАЛЕВЪ

ЗАПИСВАТЪ СЕ НОВИ АБОНАТИ за

„СВѢТУЛКА“

Списание за дѣца. Година XIX — 1924.

Редактори: ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ и АЛЕКСАНДРЪ СПАСОВЪ

СВѢТУЛКА е най-старото, най-разпространено и най-любимо дѣт. списание.

Прѣзъ десетнадесетата си годишнина „СВѢТУЛКА“ ще даде:

1. 10 ки. съ отлично подобрани художествени четива;
2. Разкошенъ многоцвѣтенъ календаръ;
3. Красива, здрава папка, подвързана съ платно, съ
многоцвѣтни картини;
4. „Жвѣрчащиятъ корабъ“ разкошна многоцвѣтна
картинка, изработена въ странство;
5. „Халпи миличко“, многоцвѣтна картина;
6. „Край горичката“, многоцвѣтна картинка;
7. 5 броя вѣстиче „Слънчице“;
8. 20 награди отъ голѣмата разкошна картина „Корсиканка“;
9. 100 награди отъ книжката „Кокичета“;

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 30 Л., ПЛАТЕНИ НАВЕДНАЖЪ

Настоятелитѣ на „СВѢТУЛКА“ се ползуватъ съ 20 на сто отстъпъ и по-
лучаватъ по една отъ следнитѣ лѣтъ рѣшимъ:

1. Настоятелъ, който запише 5 до 10 абоната получава безплатно и прочитни
книги за 100 лева;
2. Който запише 11 до 20 абоната получава безплатно и прочитни книги
за 150 лева;
3. Който запише 21 до 30 абоната получава безплатно прочитни книги за
200 лева и картината „КОРСИКАНКА“;
4. Който запише 31 до 50 абоната получава безплатно пълното събрание
съчиненията на Алексъ Константиновъ, тритѣ тома и прочитни книги
за 250 лева;
5. А настоятелъ, който запише 60 и повече абоната получава пълното съ-
брание съчиненията на Иванъ Вазовъ, 20 тома, които струватъ надъ
300 лева и прочитни книги за 300 лева.

ИСКАЙТЕ ПОКАНИ ОТЪ ИЗДАТЕЛСТВОТО!

ГОЛѢМА СЕЗОННА ИЗЛОЖБА

Въ старитѣ и добѣтѣ реномирани придворни ДРЕХАРНИЦИ

М. Найманъ

ул. Търговска подъ „Балканъ“

Извѣстяваме на многобройната си клиентела, че получихме съ стран-
ство послѣднитѣ пратки отъ готови есенни и зимни облекла:
дамски и мъжки костюми, дамски манти и палта,
мъжки пардесюта и балтони, костюми и палта за
момичета и момчета. — Голѣмъ асортиментъ отъ Англий-
ски вълнени платове за зимни облекла. — Специаленъ
изборъ отъ мъжки и дамски мушамы. — Цѣни износни за всѣяно.

Франко-Белгийска Банка за България

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

КАПИТАЛЪ 25,000,000 ЛЕВА НАПЪЛНО ВНЕСЕНЪ

Основана съ участието на Crédit Foncier d'Algérie et de Tunisie Парижъ,
капиталъ 125,000,000 франка и Banque Belge pour l'Etranger, Брюкселъ,
съ капиталъ 100,000,000 франка (Филияла на Société Générale de Bel-
gique, капиталъ 338,000,000 франка).

ЦЕНТРАЛНО СЕДАЛИЩЕ ВЪ СОФИЯ

Кореспонденти въ всички градове въ България и странство
Извършва всички банкови, финансови и борсови операции. Издава че-
кове, кредитни писма и акредитиви за България и странство. Купува и
продава чужди валути и всички видове цѣнни книжа. Извършва прѣ-
води на суми въ България и странство. Издава банкови гаранции и
удостоверения за заложи, на търгове и други обществени прѣдприятия.
Скотиране и събиране на полици. Опущане кредити срѣщу цѣнни
книжа, стоки и пр. Приема влогове при най-износни условия,
ще издава спестовни книжки.

Интересува се отъ всички търговски и индустриални прѣдприятия.
Банката има търговско отдѣление, което се занимава съ
всички видове търговски сдѣлки на комисионни начала и
дава свѣдѣния за мѣстни и чужди търговски и
индустриални прѣдприятия.

ИНФОРМАЦИОННО БЮРО — събира и дава информа-
ции за търговски кжци, дружества и пр.

Телеграфически адресъ: „ФРАКОБЕЛЖЪ“

Българска Генерална Банка

Капиталъ 12,000,000 лева, напълно внесенъ

Централа въ София

Клонове: Бургасъ, Варна, Пловдивъ, Русе

Извършва всѣкакви банкови операции при

най износни условия

Има специално уредена служба за

ПРИЕМАНЕ ПАРИЧНИ ВЛОГОВЕ,
както по текущи смѣтки тъй и
по спестовни книжки

Телеграфически адресъ: ГЕНЕРАЛБАНКЪ

ЗАХАРИ П. КОРНАЖЕВЪ

ТЪРГОВСКИ КООПЕРАТИВЕНЪ ДОМЪ, ПОЗИТАНО № 5.

МАГАЗИНЪ № 10

Единствения складъ на чисто вълнени платове съ цѣни фабрични.